

Sfârșind bine lucrarea

INTRODUCERE

Cuvintele apostolului Pavel din 1 Corinteni 9:24-27, care privesc slujirea creștină și care au ca finalitate **sfârșirea cu bine**, ar putea fi parafrazate astfel: „*Vreau să sfârșesc cu bine slujirea mea creștină. Mă port aspru cu mine însumi ca, după ce am predicat altora, să nu ajung tocmai eu să fiu lepădat.*”

Dumnezeu ne-a chemat să păstorim ceea ce El are mai scump pe pământ, Biserica Sa, câștigată cu însuși sângele Domnului Isus Hristos. Nu există nimic mai valoros pe pământ ca Biserica Lui, și totuși, pentru rațiuni care depășesc puterea noastră de înțelegere, El a încredințat această valoare incomensurabilă pastorilor, ca ei să-i poarte de grijă. Acest lucru presupune că Dumnezeu ne-a dat o mare favoare, dar în același timp, pune pe umerii liderilor creștini o responsabilitate copleșitoare. Așteptările Domnului și ale Bisericii Sale, așa cum înțelegem din Scriptură, sunt ca să facem o lucrare pe măsura chemării, înzestrării și pasiunii puse de El peste noi.

Slujirea pastorală este epuizantă și nu de puține ori se întâmplă ca slujitorii să ajungă în situația în care să renunțe sau să fie forțați să renunțe la implicarea lor în lucrare datorită epuizării morale sau spirituale, datorită dezbinărilor din biserică, problemelor de sănătate sau chiar problemelor economice. Un studiu făcut de Institutul Francis Schaeffer arată că **în SUA, în fiecare lună, peste 1500 de pastori părăsesc lucrările lor** din cauza epuizării morale, spirituale și chiar din cauza dezacordurilor cu biserica. Principalele probleme cu care se confruntă acești pastori sunt **depresia, stresul, lipsa de pregătire pentru lucrare, lipsa de seminare de instruire pentru criza financiară**.¹

Dr. Robert Clinton² (profesor la Fuller Theological Seminary) identifică câteva moduri în care un slujitor își poate sfârși lucrarea: oprirea din lucrare prematur, să sfârșească slab, să sfârșească „așa și așa” (să fie limitat), să sfârșească bine sau să nu fie sigur dacă a sfârșit bine.

Oprirea din lucrare prematur presupune că liderul a fost îndepărtat din slujire prin asasinare,



Pastor MIHAI DUMITRAȘCU

Biserica Penticostală EMANUEL, Galați

„Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață, și urmați-le credința!”
Evrei 13:7



Instantaneu din timpul lucrărilor Conferinței Naționale

omorâre în bătălii, denunț profetic, dat deoparte. Anumite acțiuni au fost direcționate de Dumnezeu personal. Câteva exemple în acest sens: Abimelec, Samson, Absalom, Ahab, Iosia, Ioan Botezătorul, Iacov.

Sfârșirea slabă presupune că, în partea finală a slujirii, ei au slăbit în lucrare, fapt determinat de relația lor cu Dumnezeu sau datorită lipsei competențelor. Exemple în acest sens ne sunt: Ghedeon, Eli, Saul, Solomon.

Sfârșirea „așa și așa” înseamnă că nu au făcut ceea ce puteau face cu potențialul pe care l-au avut.

¹ <http://stiricrestine.ro/2012/06/04/sua-in-fiecare-luna-1-500-de-pastori-isi-dau-demisia-din-pastorat/#ixzz1wpXFkhiS> (accesat în 7 septembrie 2012)

² <http://www.bobbyclinton.com/articles/downloads/MentoringReader.pdf>, p. 92 (accesat în 7 septembrie 2012)

(continuare în pag. 4)

(urmare din pag. 3)

Ei nu au finalizat ceea ce Dumnezeu i-a chemat să facă datorită unor aspecte negative ale slujirii lor determinate de umblarea lor cu Domnul. Persoane care se pot încadra aici sunt: David, Iosafat, Ezechia. Sunt persoane care se pot încadra în mai multe categorii în același timp (oprirea din lucrare prematur, sfârșirea slabă și sfârșirea „așa și așa”).

Sfârșirea bine presupune că liderii au umblat cu Domnul până la sfârșitul vieții lor, contribuind la scopul lui Dumnezeu, împlinind la un nivel ridicat așteptările divine. Biblia ne oferă exemple de oameni care au sfârșit bine: Avraam, Moise, Iov, Iosif, Iosua, Caleb, Samuel, Ilie, Ieremia, Daniel, Ioan, Pavel, Petru etc.

Din studiile făcute de dr. Clinton pe 1.300 de lideri din Biblie, lideri istorici și lideri contemporani, rezultă că două treimi dintre ei sfârșesc rău.

Rezultatul acesta este zguduitoare pentru cei ce sunt implicați în slujire. Vă invităm ca în dependență deplină de Dumnezeu să descoperim cum putem să ne sfârșim bine lucrarea, încât la sfârșitul alergării noastre să putem spune împreună cu apostolul Pavel: „*M-am luptat lupta cea bună, mi-am sfârșit alergarea, am păzit credința. De acum, mă așteaptă cununa dreptății, pe care mi-o va da Domnul, Judecătorul cel Drept, în ziua aceea, și nu numai mie, ci tuturor celor care vor fi iubiti arătarea Lui.*” (2 Timotei 4:7-8).

A. Identificarea barierelor care fac ca un slujitor să nu sfârșească bine³

Dr. Robert Clinton identifică șapte bariere care împiedică un lider să sfârșească bine. Din studiul său făcut asupra liderilor din Biblie, liderilor istorici și a liderilor contemporani care i-au

permis să facă studiu de caz pe ei, reies câteva observații: puțini lideri sfârșesc bine, conducerea este dificilă, prezența lui Dumnezeu este esențială pentru o conducere de succes, conducerea spirituală poate face o diferență. Indiferent de contextul istoric, social, geografic, liderii au aceleași provocări. Se pune întrebarea, de ce așa de puțini lideri sfârșesc bine? Ce îi determină să nu ajungă la capăt cu bine? Ce ar ajuta un lider să finalizeze cu bine alergarea?

Din cele șapte bariere identificate de dr. Clinton, este suficientă una singură ca un lider să falimenteze. Se poate observa, de asemenea, că un lider care eșuează în fața unei bariere să o facă și la altele. Va trebui să identificăm barierele care fac un lider să nu sfârșească bine, ca apoi să le putem evita. „*Omul prudent vede pericolul și se ascunde, dar neșabuitul merge înainte și va suferi.*” (Proverbe 22:3).



Liderii, și mai ales cei care sunt în poziții decizionale cu privire la finanțe, au tendința de a folosi practici care să încurajeze mâniașirea incorectă a banilor și astfel se poate ajunge la folosirea greșită a lor. Sunt numeroși lideri care au eșuat la folosirea corectă a banilor. Putem observa în Vechiul Testament folosirea de către **Ghedeon** a resurselor financiare într-un mod greșit, ce va face ca efodul construit de el să devină o pricină de cădere pentru el și cei din casa lui - Judecători 8:27. În Noul Testament putem nota cazul lui **Anania și Safira**.

Este extrem de important să se creeze structuri care să ne determine să dăm seama de modul în care folosim finanțele. Se

spune despre Billy Graham că niciodată nu a amestecat banii de slujire cu cei personali. Sugerez aici ca **pastorii să nu semneze singuri documentele financiare**, ci de fiecare dată să se asigure că **au creat acele sisteme în care cel puțin doi vor semna**. Important este întocmirea de proceduri cu privire la modul în care se iau decizii financiare, modul în care folosesc banii și cine decide atunci când sunt excepții. Aceasta poate fi o modalitate prin care ne putem proteja de tentația firească de a folosi abuziv banii la un moment dat.

Contul personal nu este pentru a se vira în el banii bisericii sau ai misiunii. Este foarte important să ne protejăm slujirea noastră, fără să lăsăm loc de speculații cu privire la modul în care administrăm banii pentru lucrare.

O altă situație delicată pentru slujitori este decontarea banilor pentru evanghelizări. Conștienți că și familia pastorului are nevoi financiare, va trebui găsit acel echilibru prin care să nu se ajungă în situația în care aceeași deplasare să fie decontată de două biserici în care a slujit și să nu se ajungă la alterarea motivațiilor pentru care se răspunde la chemările de a predica în diverse biserici.



Liderii care sunt implicați în slujire, trebuie să folosească puterea pentru a-și îndeplini lucrarea. Folosirea zilnică a puterii poate duce la situația în care să fie abuzată. Atunci când liderii dezvoltă structuri ierarhice, există o tendință de a acumula privilegii odată cu avansarea pe scara ierarhică. Puterea tinde să corupă, iar puterea absolută corupe în mod absolut.

³ Robert Clinton, *Continuing Well* (Fuller Theological Seminary)

Conducerea creștină este bazată pe valori biblice⁴

Isus, atât prin exemplul personal cât și prin învățătura Sa, ne ajută să înțelegem cât de diferită este conducerea creștină față de cea a lumii. În Luca 22:24-27 descoperim câteva principii privind conducerea spirituală.

a. Conducerea creștină nu permite adoptarea aceluiași valori pe care le au liderii lumii.

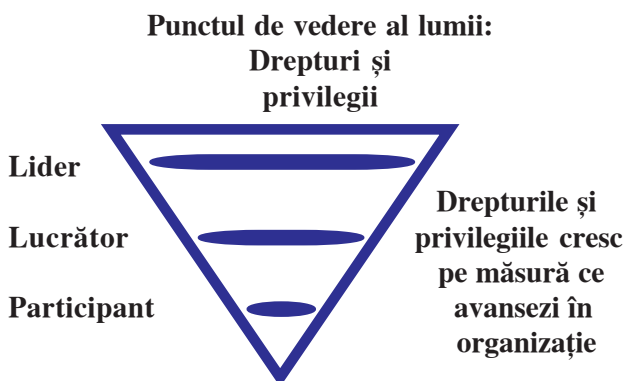
Este interesant modul în care descrie Isus modul de conducere al „neamurilor“. Accentul este pus pe manipulare, domnirea cu autoritate, urmărirea intereselor personale și toate acestea în detrimentul celor care sunt conduși. Sistemul de valori al conducerii slujitoare este în opoziție cu sistemul adoptat de liderii lumii. Interesant este de observat cât de mult era influențată gândirea ucenicilor de sistemul politic al lumii de atunci.

b. Conducerea creștină nu implică stăpânire peste alții.

Cei pe care îi conducem sunt frații noștri, răscumpărații lui Dumnezeu prin sângele lui Isus. Nu ne putem raporta la ei ca și cum ne-au căzut la împărțeală, ci tratându-i cu respect. Noi nu suntem șefii lor, suntem slujitorii lui Hristos și ai lor.

c. Conducerea creștină nu permite obținerea de avantaje materiale în mod abuziv.

Din păcate societatea noastră ne oferă prea multe exemple de oameni care doresc să ajungă în poziții de conducere avându-se în vedere pe ei înșiși, avantajele lor materiale, privilegiile lor și mai puțin binele celor pe care îi conduc. Diagrama următoare surprinde destul de bine modul în care vede lumea conducerea.



d. Conducerea creștină nu permite manipularea sau controlarea altora.

În timp ce suntem chemați să influențăm pe cei pe care îi conducem, este exclusă manipularea. Granița dintre influență și manipulare poate deveni

foarte fină, ceea ce face diferența este motivația. În timp ce influența are în vedere binele celui pe care îl slujim, manipularea ne așează în centru pe noi înșine. Putem conduce, sluji, pentru ca în felul acesta să avem valoare și semnificație și acest lucru arată cât de goi suntem pe interior, creându-se astfel premisele manipulării. Sau putem sluji din plinătatea oferită de o relație puternică cu Dumnezeu care aduce împlinire vieții noastre, atenția în această situație cade pe ceilalți și nu pe noi, iar în felul acesta se creează baza pentru a-i influența.

e. Conducerea creștină nu ne permite să ne folosim de alții.

Nu putem pleca de la premisa că deoarece suntem lideri în biserică, ni se cuvin anumite drepturi, și astfel credincioșii ar trebui să lucreze pentru noi, sau să ne folosim de ei pentru obținerea anumitor poziții sau privilegii. Chiar dacă la un moment dat există posibilitatea ca un credincios care ne face un anumit serviciu alege să ne ofere un discount, asta nu înseamnă că va trebui să-l abordăm cu așteptarea de a fi tratați special sau chiar să ni se facă anumite servicii gratis.

Conducerea creștină are ca semn distinctiv slujirea

a. Conducerea în Noul Testament este o conducere slujitoare (conducere prin slujire):

- Figura slujitorului descrie motivația și scopul exercitării conducerii
- „Conducerea slujitoare” nu spune totul despre conducere, dar focalizează atenția departe de tendința de autoservire a liderilor lumii
- Notați cu atenție: Conducerea slujitoare nu este un stil pasiv de conducere!

b. Caracteristicile modelului prezentat de Hristos:

- Conducerea Domnului nostru a fost concentrată asupra slujirii
- Concentrarea Lui asupra slujirii nu înseamnă că El a fost un lider pasiv

c. Slujirea este exprimată în modul neegoist prin care ne adresăm altora. În primul rând noi suntem chemați să fim robi ai lui Hristos și apoi robii celor pe care îi conducem. Iată mai jos modul în care apostolul Pavel vede slujirea:

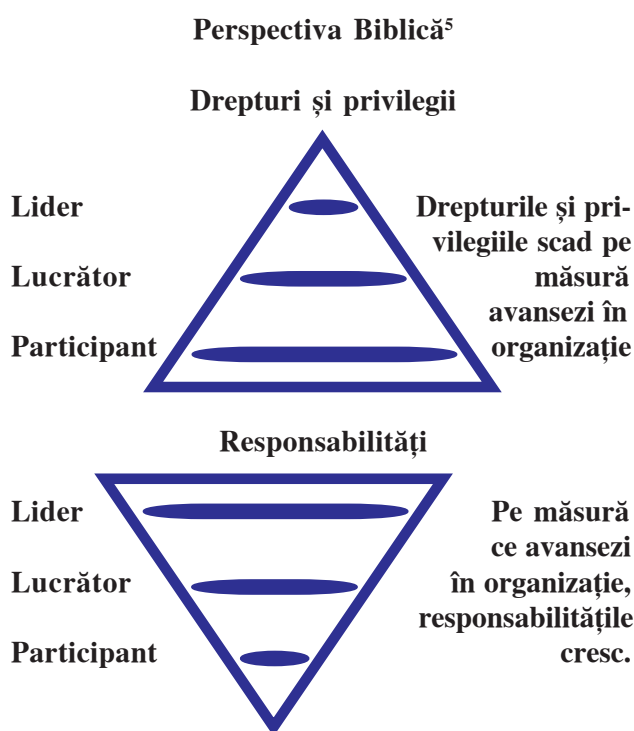
1 Corinteni 4:1	2 Corinteni 4:5
Iată cum trebuie să fim priviți noi: ca niște slujitori ai lui Hristos , și ca niște ispravnici ai tainelor lui Dumnezeu.	Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri , pentru Isus.

⁴ Andrew B. Seidel, Leadership: Equipping the Next Level Generation, BEE International, 1966, pp. 8-20.

(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

Perspectiva Biblică cu privire la conducere este în opoziție cu modelul lumii.



d. Conducerea prin slujire este demonstrată în exemplul lui Pavel (vezi tabelul de mai jos):

Ozia, împăratul lui Iuda, a avut un început bun, dar abuzând de puterea sa, determinată de poziția pe care o avea, a sfârșit rău. (2 Cronici 26)

Puterea corupe, iar puterea absolută corupe absolut. Acest mare adevăr determinat de natura noastră umană căzută, ar trebui să ne determine să creem acele structuri în care să dăm socoteală, și în același timp să nu putem acumula putere care în cele din urmă să ne distrugă slujirea sau să ajungem să nu sfârșim bine lucrarea.



Mândria poate duce la căderea unui lider. Liderii poartă în ei înșiși o tensiune permanentă, pe de o parte este un respect sănătos față de ei înșiși și de cealaltă parte trebuie să recunoască că nu au nimic ce să nu fi primit de la Dumnezeu. Cultivarea unei dependențe permanente de Dumnezeu îl va scuti pe slujitor de mândrie. Succesul poate deveni o povară greu de administrat de lider, îi poate pava drumul spre mândrie. (Iacov 4:10)

⁵ John C. Maxwell, *Developing the Leader within you* [Dezvoltând liderul din tine], Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1993, p. 41.

Luca 22:24-27	1 Tesaloniceni 2:1-12
<p>24 Între apostoli s-a iscat și o ceartă, ca să știe <u>care din ei avea să fie socotit ca cel mai mare.</u></p> <p>25 Isus le-a zis: «Împărații Neamurilor domnesc peste ele; și celor ce le stăpânesc, li se dă numele de binefăcători.</p> <p>26 Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic; <u>și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.</u></p> <p>27 Căci care este mai mare: cine stă la masă, sau cine slujește la masă? Nu cine stă la masă? Și Eu, totuși, sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.»</p>	<p>1 Voi înșivă știți, fraților, că venirea noastră la voi n-a fost zadarnică.</p> <p>2 După ce am suferit și am fost batjocoriți în Filipi, cum știți, am venit plini de încredere în Dumnezeul nostru, să vă vestim Evanghelia lui Dumnezeu în mijlocul multor lupte.</p> <p>3 Căci propovăduirea noastră <u>nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie.</u></p> <p>4 Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.</p> <p>5 În adevăr, cum bine știți, niciodată n-am întrebuințat vorbe măgulitoare, nici haina lăcomiei: martor este Dumnezeu.</p> <p>6 N-am căutat slavă de la oameni: nici de la voi, nici de la alții, deși ca apostoli ai lui Hristos, am fi putut să cerem cinste.</p> <p>7 Dimpotrivă, ne-am arătat <i>blânzi</i> în mijlocul vostru, <u>ca o doică ce-și crește cu drag copiii.</u></p> <p>8 Astfel, în dragostea noastră fierbinte pentru voi, eram gata să vă dăm nu numai Evanghelia lui Dumnezeu, dar chiar și viața noastră, atât de scumpi ne ajunseserăți.</p> <p>9 <u>Vă aduceți aminte, fraților, de osteneala și munca noastră.</u> Cum lucrăm zi și noapte, ca să nu fim sarcină niciunuia din voi, și vă propovăduim Evanghelia lui Dumnezeu.</p> <p>10 <u>Voi sunteți martori,</u> și Dumnezeu deasemenea, <u>că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană</u> față de voi, care credeți.</p> <p>11 Știți iarăși că am fost pentru fiecare din voi, <u>ca un tată cu copiii lui: vă sfătuim, vă mângâiam și vă adeveream,</u></p> <p>12 să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la împărăția și slava Sa.</p>



Bariera 4 Sex- relații ilicite

Relațiile sexuale în afara căsniciei au determinat căderile majore ale unor lideri – atât din Biblie, cât și din societatea noastră.

Factori critici în ce privește ispita sexuală

a. Liderii sunt ținta imoralității sexuale

Ținta predilectă a diavolului sunt liderii. Isus spunea „*Voi bate Păstorul și oile vor fi risipite*” (Marcu 14:27b). Dacă ești pastor, misionar, evanghelist, lider de tineret, prezbiter, diacon, învățător al Bibliei, lucrător parabisericesc, profesor la Seminar, muzician, sau orice alt slujitor spiritual, atunci ești ținta diavolului. Dacă diavolul face pe un lider creștin să comită imoralitate, atunci el are o victorie strategică. Trebuie să fim conștienți de bătăliile noastre spirituale (Efeseni 6:12). Nu suntem în necunoștință de planul celui rău (1 Petru 5:8).

b. Nu suntem imuni în fața ispitei sexuale

Dacă David, omul „după inima lui Dumnezeu”, a căzut în imoralitate, asta îmi spune că fiecare dintre noi este vulnerabil. Pavel ne avertizează în Galateni 6:1 să veghem asupra noastră pentru a nu fi ispitiți în timp ce slujim la ridicarea celui căzut. „*Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.*” (1 Corinteni 10:12)

„Dacă tu crezi că nu poți cădea în păcatul sexual, atunci ești mai evlavios decât David, mai puternic decât Samson și mai înțelept decât Solomon.” (Bill Perkins)

„Dacă tu crezi că nu poți cădea în păcatul sexual, atunci ești mai evlavios decât David, mai puternic decât Samson și mai înțelept decât Solomon.” (Bill Perkins)

Cauzele imoralității la liderii creștini

- Slujirea publică
- Relațiile din familiile liderilor sunt nesănătoase
- Consiliere neînțeleaptă
- Lipsa dării de socoteală

Soluții pentru a preveni păcatele sexuale:

- Acordă o atenție sporită vieții tale sexuale
- Protejează-ți mintea
- Fii precaut în slujirea ta
- Distinge semnele subtile ale atracției
- Fii atent la învăluirea minții și la raționalizare
- Anticipează și previne ispitele sexuale
- Veghează asupra căsniciei tale
- Fii cinstit cu partenerul tău
- Dă socoteală
- Grăbește-te să mărturisești și să te pocăiești

Consecințele imoralității sexuale:

- Hulirea Numelui lui Hristos
- În ziua judecății va trebui să-L privim pe Isus în ochi și să dăm socoteală de acest păcat
- Rănirea celui mai bun și loial prieten – soția
- Pierderea respectului și încrederii din partea soției
- Posibilitatea pierderii soției și a copiilor
- Rănirea și pierderea credibilității fiicelor noastre (de ce să ascult de cineva care a trădat-o pe mama?)
- Rușine peste familia noastră (de ce nu mai este tata pastor?/de ce nu mai poate sluji în biserică?)
- Criticile din partea celor ce află adevărul despre noi
- Rușine peste biserică și peste prietenii noștri, în mod special cei pe care i-am condus la Hristos și i-am ucenicizat

- Plăcerea diavolului, dușmanul lui Dumnezeu
- Contactarea de boli transmise pe cale sexuală și transmiterea acestor boli soției. Sarcini nedorite cu implicații financiare pe termen lung, care vor continua să amintească de păcatul nostru.
- Pierderea respectului de sine, discreditarea propriului nume, rușine.



Bariera 5 Familia - relații nesănătoase în cadrul ei

Problemele care apar între soț și soție sau între părinți și copii sau chiar între rude pot distruge slujirea unui lider. Valorile biblice cu privire la relația dintre soț și soție, părinți și copii trebuie trăite. Exemplul personal este cel mai puternic mod în care putem să purtăm de grijă credincioșilor pe care am fost chemați să îi păstorum. David nu a administrat sănătos situația apărută în familia sa, în relația dintre copii (Amnon și Tamar), și apoi relația sa cu Absalom.



Bariera 6 Plafonarea

Liderii competenți au tendința de a se plafona. Abilitățile lor, darurile și tăria lor se pot transforma în slăbiciuni. Pot ajunge în faza în care pot continua slujirea, dar în absența ungerii Duhului Sfânt. De-a lungul timpului de slujire, în diverse stadii ale lucrării, liderii pot ajuta la plafonare de câteva ori. Acest lucru se observă în lipsa proșpețimii în slujire, absența ungerii Duhului Sfânt, și astfel se ajunge la munca doar de întreținere care aduce cu sine uzura fizică, emoțio-

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 7)

nală și spirituală, determinându-ne astfel să nu ne sfârșim bine lucrarea.



Nu de puține ori slujirea aduce cu sine și situații delicate în urma cărora liderii pot rămâne cu răni emoționale care, dacă nu sunt tratate la timp și corespunzător, pot aduce lucrătorul creștin în situația de a nu mai putea fi eficient sau chiar să nu mai poată sluji. Rănilor produse de slujire îl pot aduce pe lider în situația de a strânge amărăciune, să slujească într-o stare de neiertare și chiar să sfârșească în izolare.

B. Caracteristicile liderilor care sfârșesc bine

Caracteristica 1: Păstrează o relație personală, vibrantă cu Dumnezeu până la sfârșitul vieții

Daniel este liderul vechi testamental care are la tinerețe o relație sănătoasă plină de pasiune pentru Dumnezeu, dar și la sfârșitul vieții va rămâne tot la fel de lipit de Creatorul său. Așa se face că datorită relației sale puternice cu Dumnezeu va impacta două imperii, Imperiul Babilonian și cel Medo Persan, cu credința mono-teistă în Yahweh.

În Noul Testament apostolii Pavel, Petru și Ioan demonstrează o relație vibrantă cu Mântuitorul, lucru atât de evident din tonusul scrisorilor lor de la sfârșitul vieții lor. Biserica din Efes (Apocalipsa 2:1-7), deși este o biserică cu activități bune, moralitate sănătoasă și învățătură corectă experimentează o stare critică determinată de faptul că și-a părăsit dragostea

dintâi. Chemarea la pocăință, la o relație caldă cu Dumnezeu este o necesitate nu doar pentru Biserica din Efes, ci pentru fiecare lider în parte.

Caracteristica 2: Continuă să înveți folosind nenumărate resurse, în special din experiența vieții

Slujirea pastorală este de multe ori așa de epuizantă încât ne poate face, dacă nu veghem, să devenim niște activiști religioși care aleargă de la un eveniment la altul, de la o nevoie spre alta, și în cele din urmă să ajungem să slujim din inerție.

În cartea sa, *Predarea care schimbă vieți*, Howard Hendricks spunea: „...când încetezi să mai înveți trebuie să încetezi să mai predai.” O mare provocare pentru lideri este să găsească contexte potrivite pentru a putea continua formarea continuă. Pot fi medii informale, non-formale sau chiar formale care să ne țină conectați cu oameni și resurse de la care să putem continua să învățăm.

Daniel la bătrânețe continuă să cerceteze Scripturile cu o minte deschisă să învețe. (Daniel 9). Pavel și Petru continuă să acorde atenție învățării, în ciuda faptului că erau așa de ocupați cu slujirea. (1 Timotei 4:13; 2 Petru 3:18)

Caracteristica 3: Fii sigur că se vede în viața ta caracterul hristic - roada Duhului Sfânt

În Vechiul Testament, strălucește, prin caracterul său, Daniel. Dumnezeu va spune despre acest bărbat în Ezechiel 14:14,20 cuvinte care ar onora slujirea fiecăruia dintre noi.

În Noul Testament, Pavel va pune accentul pe caracterul liderului mai mult decât pe carisma sau abilitățile lui. În 1 Timotei 3 și Tit 1, când se stabilesc criteriile pentru alegerea unui prezbiter,

ceea ce trebuie să primeze sunt trăsăturile de caracter și nu darurile pe care le manifestă.

Caracteristica 4: Asigură-te că este o corelare între convingeri și trăire

„Integritatea are de-a face cu existența unei corespondențe între valorile interioare ale unei persoane și cuvintele și acțiunile exterioare.”⁶

În Vechiul Testament, Iosif strălucește prin integritatea sa dovedită în casa lui Potifar (Genesa 39). Soția lui Potifar îi face avansuri nepotrivite tânărului Iosif, iar modul în care el răspunde acestor provocări subliniază integritatea sa. Ceea ce el are ca și convingeri, valorile lui, sunt în acord cu vorbele și acțiunile sale.

Lipsa integrității poate să îmbrace mai multe forme:

a. Inconsecvența verbală

Lipsa onestității - Sindromul „Anania și Safira”

Textul din Fapte 5:1-10 scoate în evidență destul de bine faptul că Anania și Safira au un sistem de valori, chiar dacă nu este bun, ei acționează în baza lor, dar cuvintele folosite spun cu totul altceva. Au acționat în acord cu adevărata lor natură egoistă, dar vorbele au fost lipsite de onestitate.

b. Inconsecvența în acțiuni - Lipsa curajului

Aici apare neconcordanța dintre acțiunile unei persoane, pe de o parte, și cuvintele și valorile ei, pe de altă parte. Persoana își exprimă valorile prin cuvinte, dar când trece la acțiune, ea este în total dezacord cu valorile și cuvintele sale. Astfel se ajunge să existe o prăpastie între valorile proclamate și cele practicate.

⁶ Andrew B. Seidel, *Croind un traseu temerar*, Arad, Multimedia, p. 97.

Atunci când Petru se leapădă de Mântuitorul (Marcu 14:66-72) dovedește o contradicție clară cu valorile pe care le declarase mai înainte. Frica l-a paralizat și astfel i-a lipsit puterea de a trăi ceea ce credea și proclamase înaintea lui Isus (Marcu 14.31).

c. Inconsecvența personală

Inconsecvența interioară și exterioară - Sindromul politic

- A spune ce vor alții să audă.
- A face ce spun sondajele că vor oamenii.

d. Lipsa totală de inconsecvență

Lipsa contactului cu realitatea
Aici putem vorbi de lipsa totală de integritate când se ajunge să nu mai fie nicio legătură între convingeri, vorbe și fapte. Situația aceasta pare mai degrabă o stare de schizofrenie când persoana respectivă trăiește într-o lume total diferită de realitate.

Caracteristica 5: Lasă în urmă o moștenire ca urmare a contribuției tale finale.

Iată câteva dintre moștenirile lăsate în urmă de liderii care au sfârșit cu bine lucrarea:

„Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine, și care împarte drept Cuvântul adevărului.”

2 Timotei 2.15

Categorie	Explicație
Sfânt	o viață model pe care ceilalți doresc să o urmeze
Exemple de urmat	un model de slujire pe care ceilalți doresc să-l urmeze
Mentor	slujire personală vastă; rezultatul final - vieți schimbate
Orator public/predicator	slujire publică vastă; rezultatul final – vieți schimbate
Pioneri	încep lucrări noi pentru Dumnezeu; rezultatul final sunt biserici noi, mișcări noi, lucrări noi pentru Dumnezeu
Întreprinzători	cei care corectează greșelile, rezultatul final –instituții, societăți schimbate etc. ce reflectă dreptatea, corectitudinea etc.
Creativi	cei care introduc metode noi de a face lucrurile; rezultatul final –orice ar fi creat – devine un model de a face lucrurile în mod diferit
Fondator	o categorie specială de pionier care începe o nouă organizație creștină; rezultatul final - organizația
Consolidatori	cei care pot lucra în biserici, mișcări sau alte organizații pentru a le îmbunătăți/perfecționa și a le menține vii și consecvente; rezultatul final – organizația revitalizată și eficientă
Cercetători	cei care descoperă de ce lucrurile se întâmplă așa cum se întâmplă în lucrarea creștină; rezultatul final – înțelegerea dinamicii lucrurilor care să-i ajute pe alții în lucrarea/slujirea creștină
Scriitori	cei care pot articula idei în scriere pentru a-i ajuta pe alții în lucrarea creștină; rezultatul final- scrierea rezultată
Promotori (inițiatori)	cei care pot motiva pe alții și-i inspiră să folosească ideea, să se alăture mișcărilor etc.; rezultatul final – oameni care se angajează la noi lucrări

(continuare în pag. 10)

(urmare din pag. 9)

Este foarte important ce vom lăsa ca moștenire celor ce vin după noi. Daniel lasă în urma sa ca și contribuție următoarele: sfânt, mentor, scriitor. Contribuția finală a lui Pavel: sfânt, mentor, pionier, întreprinzător, scriitor, promotor.

Caracteristica 6: Trăiește conștient de destinul tău (chemarea ta) și fă tot posibilul să-l împlinești.

Sentimentul destinului, al chemării divine este cea convingere interioară izvorâtă dintr-o experiență sau mai multe, din care înțelegi foarte clar care este dorința lui Dumnezeu pentru tine, fiind conștient de mâna Domnului care este peste tine dându-ți o trimitere specială. Liderul este deschis ca de-a lungul anilor lui, Dumnezeu să-l călăuzească în îndeplinirea scopurilor Sale care sunt legate de chemarea divină. Gândiți-vă la oameni a căror chemare, destin au impactat istoria omenirii. Iată câteva exemple din Biblie: visele lui Iosif privind salvarea unei națiuni, Moise chemat să elibereze poporul Domnului, Pavel care primește viziunea de la Domnul pentru a merge și predica Evanghelia la neevrei. Este important să rămânem credincioși chemării încredințate de Dumnezeu și să ne trăim viața și slujirea din această perspectivă.

Concluzie

Dumnezeu a ales să ne încredințeze o slujire foarte înaltă, care aduce cu sine mari responsabilități. Suntem conștienți de faptul că nu începutul slujirii este cel mai important, ci felul în care ne sfârșim alergarea, moștenirea pe care o lăsăm în urmă. Pornind de la rezultatele studiilor de caz facute de Robert Clinton, și anume că două treimi din lideri sfârșesc rău, se impune să găsim mijloacele

potrivite care să ne asigure că niciuna din barierele menționate mai sus nu sunt de netrecut de fiecare dintre liderii de astăzi. Sunt câțiva factori care sporesc posibilitatea de a sfârși cu bine slujirea. În primul rând, este important să avem **perspectiva de viață cu privire la slujire**. Apoi, este important să ne asigurăm că avem parte de **reînnoire spirituală** în viața noastră. **Disciplina spirituală** ne este de mare folos pentru a continua cu bine lucrarea încredințată de Dumnezeu. **Racordarea la un sistem în care să învățăm continuu** ne asigură o slujire lipsită de riscul plafonării. În cele din urmă, va trebui să ne asigurăm că avem în viața noastră o „constelație” **de mentori** care ne vor ajuta să ne formăm continuu.



„Nu știți că cei ce alergă în locul de alergare, toți alergă, dar numai unul capătă premiul? Alergați dar în așa fel ca să câpătați premiul! Toți cei ce se luptă la jocurile de obște, se supun la tot felul de înfrânări. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună, care se poate veșteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună, care nu se poate veșteji. Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt. Ci mă port aspru cu trupul meu, și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.” (1 Corinteni 9:24-27)

Bibliografie

- Clinton, Robert. Continuing Well. (Curs predat la Fuller Theological Seminary)
- Clinton, Robert. Mentoring Leader. Fuller Theological Seminary, 2005
- Clinton, Robert. The Making of a Leader. Colorado Springs: NavPress, 1998
- Hendricks, Howard. Predarea care schimbă vieți. Shalom, Oradea, 1999
- Maxwell, C. John. Developing the Leader Within You. Nashville, TN: Thomas Nelson Publishers, 1993
- Seidel, B Andrew. Croind un traseu temerar. Multimedia, Arad, 2008
- Seidel, B Andrew. Leadership: Equipping the Next Level Generation. BEE International, 1966
- Știri Creștine: www.stiricrestine.ro
- Trebesch, Scelley. Isolation. Altadena: Barnabas Publisher, 1997